

Sygn. akt III S 7/12

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSA Jacek Witkowski

Sędziowie: SA Maria Pietkun

SA Jarosław Błaszczak

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2012r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. S.

przeciwko (...) w upadłości we W.

o wydanie umowy o pracę na stanowisku lakiernika

na skutek skargi powoda

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki

p o s t a n a w i a:

skargę odrzucić.

UZASADNIENIE

W dniu 23 lipca 2012r. powód P. S. złożył skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym: przed Sądem Okręgowym Sądem Pracy we W. sygn. akt VII Pz 46/12, zakończonym postanowieniem z dnia 12 marca 2012r., którym Sąd ten oddalił zażalenie, od postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieście Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 10 lutego 2012r. sygn. akt XP 631/11, umarzającym postępowanie w sprawie, bez nieuzasadnionej zwłoki.

Skarżący domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania w wyżej wymienionym postępowaniu, podnosząc, że pomimo tego, iż w dniu 8 października 2010r. wytoczył powództwo przeciwko (...) w upadłości we W. o wydanie umowy o pracę na stanowisku lakiernika do chwili obecnej nie uzyskał on żadnego orzeczenia, które nakazywałoby syndykowi wydanie żądanej umowy o pracę. W związku z powyższym skarżący domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w sprawie. Skarżący nie przedstawił dalszych merytorycznych zarzutów, a jedynie poprzestał na ogólnikowym stwierdzeniu, iż domaga się stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie o sygn. VII Pz 46/12.

Skarb Państwa - Prezes Sądu Okręgowego we Wrocławiu nie złożył odpowiedzi na skargę.

Sąd Apelacyjny ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 8 października 2010r. powód wystąpił z pozwem do Sądu Rejonowego Sądu Pracy we Wrocławiu, przeciwko (...) w upadłości we W. o wydanie umowy o pracę.

Zarządzeniem z dnia 15 października 2010r. Sąd wezwał P. S. do uzupełnienia braków formalnych pozwu.

Zarządzeniem z dnia 9 listopada 2010 r. sygn. akt IV1 P 821/10 Sąd Rejonowy zarządził zwrot pozwu.

Powód wywiódł zażalenie na wyżej wskazane zarządzenie, w wyniku którego Sąd postanowieniem z dnia 22 grudnia 2010r. uchylił w całości zarządzenie z dnia 9 listopada 2010r.

Zarządzeniem z tej samej daty Sąd wyznaczył termin rozprawy na dzień 8 marca 2010r.

Następnie po przeprowadzeniu rozprawy Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 8 marca 2011 r. uznał się niewłaściwym rzeczowo i przekazał sprawę do rozpoznania jako właściwemu Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych.

W dniu 9 marca 2011 r. powód złożył wniosek o doręczenie odpisu protokołu rozprawy z dnia 8 marca 2011r. , kserokopii akt osobowych oraz układu zbiorowego pracy oraz o doręczenie postanowienia z dnia 8 marca 2011r. wraz z uzasadnieniem. Zarządzeniem z dnia 11 marca 2011r. Sąd nakazał wydanie powodowi protokołu rozprawy oraz nakazał po wykonaniu zarządzenia przedłożenie akt celem sporządzenia uzasadnienia.

Wnioskodawca w dniu 17 marca 2011r. wywiódł zażalenie na postanowienie z dnia 8 marca 2011r.

W związku z zarządzeniem Prezesa Sądu Rejonowego nr 7/11 dla W. z dnia 25 marca 2011r. w związku z utworzeniem X Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, sprawie została nadana nowa sygn. XP 631/11 w miejsce dotychczasowej IV 1P 821/10. W dniu 2 czerwca 2011r. doręczono wnioskodawcy postanowienie wraz z uzasadnieniem.

W dniu 4 lipca 2011r. akta sprawy wraz z zażaleniem zostały przekazane do Sądu Okręgowego.

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 11 lipca 2011r. sygn. akt VII Pz 92/11 uchylił zaskarżone postanowienie. Postanowienie to zostało doręczone powodowi w dniu 28 lipca 2011r. Akta sprawy zostały przekazane do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu celem rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania o sygn. akt III S 7/11. (VII Pz 92/11).

W dniu 23 września 2011r. akta sprawy zostały odesłane do Sądu Okręgowego we Wrocławiu. W dniu 24 października 2011 r. Sąd rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia zwrócił się do Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej VI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego o nadesłanie aktualnego wypisu z KRS dotyczącego strony pozwanej.

W dniu 28.12.2011 r. zarządzeniem Sąd zobowiązał powoda do wskazania następcy prawnego strony pozwanej, która została prawomocnie wykreślona w KRS.

Wnioskodawca w odpowiedzi na zarządzenie jako następcę prawnego wskazał osobę syndyka.

Postanowieniem z dnia 10 lutego 2012r. sygn. akt XP 631/11 Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Śródmieścia umorzył postępowanie w sprawie z uwagi na zaistnienie przesłanek określonych w art. 199 § 1 pkt 1 i 2 kpc.

Zażalenie na wyżej opisane postanowienie wywiódł powód. Akta sprawy zostały przedstawione Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu celem rozpoznania zażalenia w dniu 5 marca 2012r.

Postanowieniem z dnia 12 marca 2012r. sygn. akt VII Pz 46/12 Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił zażalenie.

W dniu 5 czerwca 2012r. powód wywiódł skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego, którą postanowieniem z dnia 15 czerwca 2012r. Sąd Okręgowy odrzucił w oparciu o przepis art. 398⁶ § 2 kpc., jako niedopuszczalną.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.) reguluje zasady i tryb wnoszenia oraz rozpoznawania skargi strony, której prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu lub prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze (art. 1 ust. 1).

Stosownie do art. 2 tej ustawy, strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (ust. 1), przy czym dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawichości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania (ust. 2).

Oceniając zasadność i prawidłowość, wniesionej przez P. S. skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym, zauważyć należy, że skarżący zakwestionował poprawność postępowania w sprawie o sygn. akt VII Pz 46/12 zakończonej prawomocnym postanowieniem z dnia 12 marca 2012r., którym Sąd oddalił zażalenie na postanowienie Sądu I instancji o umorzeniu postępowania.

Sąd Apelacyjny wskazuje, że skarga ta ulega odrzuceniu po pierwsze z uwagi na fakt, iż skarga nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 6 ust 1 i 2 pkt 2 w.w. ustawy. Zgodnie bowiem z treścią powołanego przepisu, skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego. Skarga powinna ponadto zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Skarżący w złożonej przez siebie skardze wskazał jedynie, że domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania, nie przytaczając argumentów, które miały uzasadniać jego żądanie odnośnie postępowania przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu.

Z powołanego wyżej przepisu wynika wprost, że przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie nie może sprowadzać się tylko do ogólnego zakwestionowania przez stronę czasu trwania postępowania, ale musi polegać na wskazaniu konkretnych czynności procesowych, których sąd nie podjął lub podjął z nieuzasadnioną zwłoką bądź też dokonał wadliwie.

Natomiast zgodnie z art. 9 ust. 1 cyt. ustawy skargę nie spełniającą wymogów formalnych (określonych w art. 6), należy odrzucić bez wzywania strony do uzupełnienia braków (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 7 czerwca 2005 roku - III SPP 1003., KZS 2009/12/69).

Dodatkowo Sąd Apelacyjny podkreśla, że celem skargi na przewlekłość toczącego się postępowania jest przeciwdziałanie trwającej przewlekłości, zaś jej funkcją jest przede wszystkim wymuszenie nadania sprawie odpowiedniego, sprawnego biegu procesowego.

Tym samym wnoszenie skargi na przewlekłość postępowania już po prawomocnym jego zakończeniu w istocie mija się z celem, jakiemu służy wniesienie skargi.

W przedmiotowej sprawie doszło więc do sytuacji, w której skarga na przewlekłość postępowania trafiła do rozpoznania już po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie, co stanowi kolejną podstawę do jej odrzucenia.

Zgodnie bowiem z przepisem art. 5 ust 1 ww. ustawy, skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. Oznacza to tym samym, że okoliczność, iż sprawa została prawomocnie zakończona, zaś skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki została złożona po prawomocnym zakończeniu postępowania, powoduje niedopuszczalność skargi z uwagi na wniesienie jej po upływie przepisanej terminu i stanowi przesłankę odrzucenia skargi (art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zdanie 1 k.p.c. i w związku z art. 5 ust. 1 i art. 8 ust. 2 ustawy z 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki).

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny w oparciu o wyżej wskazaną podstawę prawną orzekł jak w sentencji.